

عنوان مقاله:

بررسی حد بهینه پرتفوی سرمایه گذاری شرکت های بیمه با استفاده از مدل برنامه ریزی خطی کنو (مطالعه موردی شرکت بیمه ایران)

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس بین المللی اقتصاد، مدیریت، حسابداری با رویکرد ارزش آفرینی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسنده:

سارا آرمیان - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت مالی دانشگاه تهران، ایران

خلاصه مقاله:

شرکت بیمه ایران همه ساله با سپرده گذاری در اندیشه افزایش اعتبار مالی و ارایه خدمات مطلوب تر به مردم و بیمه گذاران می باشد. در این میان پرداخت خسارات به خسارت دیدگان این شرکت سبب می گردد تا مدیران این شرکت همواره به دنبال تعیین و شناسایی حد مناسب و بهینه سپرده گذاری جهت پرداخت خسارات باشند. بدین منظور در پژوهش حاضر به بررسی نسبت پرداخت خسارات به حق بیمه و همچنین تعیین حد بهینه سبد سرمایه گذاری شرکت بیمه پرداخته شده است. برای بررسی تعیین حد بهینه سبد سرمایه گذاری شرکت بیمه ایران از مدل برنامه ریزی خطی کنو استفاده شد. نتایج بدست آمده از این مدل نشان داد که نحوه سرمایه گذاری به تفکیک موارد ریسکی و بدون ریسک عبارت است از: سهم سرمایه گذاری در سپرده گذاری کوتاه-مدت بانکی 13٪، سپرده گذاری بلندمدت بانکی 45٪، گواهی سپرده بانکی و اوراق مشارکت 8٪، سهام شرکت های بورسی 15٪، سهام شرکت های غیربورسی 13٪، سایر شامل وام مسکن به کارکنان بیمه، اعطای تسهیلات به نمایندگان ها، خرید اموال غیرمنقول، سایر ابزارهای مالی و ساختمان 6٪.

کلمات کلیدی:

بیمه، بهینه سازی پرتفوی سرمایه گذاری شرکت های بیمه، مدل برنامه ریزی خطی کنو

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/781925>

